

BIDRAG TILL KÄNNEDOMEN OM EKORRESPIN-
NARENS (STAUROPUS FAGI LIN.) UTVECK-
LINGSHISTORIA.

Herr GUSTAVE ARTHUR POUJADE, *préparateur d'entomologie au Muséum d'histoire naturelle* i Paris, har i Séançen för den 12 oktober i år inom *Société Entomologique de France* meddelat följande iakttagelser rörande uppfödandet af larver till denne spinnare, som, ehuru företrädesvis tillhörande vårt lands bokskogsregion, dock, om än sällsynt, blifvit anträffad ända upp till Stockholm och som härigenom jämväl för oss eger intresse. Hans meddelande lyder sålunda:

»Den 16 sistlidne juli tog vår kollega hr P. DOGUIN i sin trädgård i Auteuil en hona af *Harpyia (Stauropus) Fagi* LIN., som lade 45 ägg strax efter det hon blifvit uppstucken. Äggen voro linsformiga med en central fördjupning, så att de liknade en skål eller ett tvättfat; ifrån en i början klart grön färg öfvergingo de småningom till violett inom en tid af 6 à 7 dagar och fördjupningen minskades efter hand, så att densamma befans nästan fullständigt utplånad vid larvernas framkomst.»

»Jag försökte nu att uppföda de larver, som framkrupit den 25 juli. Så snart larverna befriat sig från sina äggskal, började de lifligt röra sig än åt höger än åt venster, gående ryckvis likasom *myror*, med hvilka de långa framfötterna gáfvo dem en viss likhet; då de släppte sig ned mot marken, blefvo de hängande på en silkestråd, alldeles som *mätarnes* larver. Jag blef ganska brydd och orolig, då de ej ville angripa de blad af olika slags löfträd (bok, afvenbok, björk och ek), hvarmed jag försett dem; dagen därpå såg jag dem nästan allesammans i hvila, lik-

som om de ville förbereda en hudömsning. Redan följande dag, den 27, gaf mig dock lösning på gåtan; larvhudar med nedåt hängande hufvudlag, fasthakade på grenarne medelst förut spunna trådar etc. utvisade, att den första krisen var lyckligt öfverstånden och att mina larver delade med andra egenskapen, att ömsa hud, *innan* de börjat äta, ty kvarlevorna af äggen syntes mig knappast hafva kunnat duga till frukost. Det var först nu de började spisa af de löt från fyra olika slags träd jag bjudit dem, företrädesvis dem af bok och afvenbok, af hvilka båda trädslag de sedermera uteslutande hemtade sin näring.»

»Den andra hudömsningen egde rum tre dagar därefter eller före den 31 juli; den 5 augusti iakttog jag den 3:dje hudömsningen och redan den 9 den 4:de; den 5:te observerades den 15 augusti och den 6:te den 26 s. m. och slutligen såg jag mellan den 3 och 8 september de första kokongerna vare sig under mossan i burens botten eller inspunna mellan tvänne boklöf. Den 26 september inspann sig den siste af larverna för att tillbringa vintern liksom de andre i sin puppa tills nästa vår eller intill sommarens början.»

»Under hela tiden har jag hyst larverna i en bur, stående under bar himmel och delvis i solen på samma gång jag sört för att de haft öfverflöd på löfrika qvistar, som tjänat dem såväl till skugga som till näring. Från att hafva varit lifliga, då de lemnade sina ägg, blefvo de småningom allt mer och mer lata och på sista tiden lemnade de ej sin qvist förr än de förtärt alla löf å densamma, alltid sittande under grenarne eller på löfvens undre sidor med baksidan uppåt, ryggen nedåt och hufvudet ofta vändt mot marken, isynnerhet under hvila. Stundom intogo de en egendomlig ställning med hufvudet berörande kroppens bakre del, som alltid bäres upplyftad och med de långa framfötterna hopböjda eller korsade öfver bröstet. Om den gren, på hvilken larven i denna ställning hvilar, vidröres, får man se fyra ofantligt långa framfötter skälfvande framsträckas och 2:ne kortare analspröt utbredas. I denna ställning har djuret föga likhet med en larv och antager ett hotande utseende, som tager sig högst komiskt ut, tills det lugnat sig och återtagit sin vanliga, ofvan beskrifna hviloställning.»

Så långt författaren; af ofvanstående framgår följande:

1:o att fjärilen lägger sina ägg omkring medlet af juli månad;
2:o att larverna framkomma 9 dagar efter äggläggningen,
samt att de ej börja äta förr än efter sin första hudömsning;

3:o att larverna sex gånger ömsa hud, med allt längre och längre mellantider så att sista hudömsningen eger rum omkring sex veckor efter larvernas framkomst, samt

4:o att kokongerna bli färdiga en à tre veckor senare, hvadan utvecklingen i sin helhet till detta stadium omfattar en tid af omkring 10 veckor från äggens framfödande. Fjärilarne kläckas aldrig förr än följande vår eller sommar.

Skeninge i oktober 1887.

C. H. Nerén.
